

နှင်းအိမ်လင်း

ရသဝတ္ထုတိုများ စုစည်းမှု - ၁

မွေးငယ်ငယ်

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ကျွန်မ၏ နှလုံးအိမ်မှ ပုံဖော်ထုဆစ်ခဲ့ရသည့် ရသလိုင်း ဝတ္ထုတိုက လေးများကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း ပေါင်းစည်းကာ ရာသစာစုများ အဖြစ် ဖန်တီးလိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်တည်ခဲ့ရသည် မှာ ကြာခဲ့ပါပြီ။

ဆန္ဒများကို အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ခဲ့သည် မို့လည်း ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ အားမလို အားမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည် မှာ လည်း အကြိမ်ကြိမ်ပင်။ လေးလံသည့် အထုပ်အပိုးတစ်ခုကို ထမ်းရွက်ထားရသည့်နှယ် ခံစားခဲ့ရပါသည် ။

ကျွန်မ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန စာပေဗိမာန်(စာတည်း)ဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ရသည့် ဆုရစာမူများ (ပခုက္ကူ ဦးအုံးဖေစာပေဆုနှင့် စာပေဗိမာန်စာမူဆု)ကို တည်းဖြတ်ကာ စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေရာတွင် ဆုရသူများ အတွက် နှောင့်နှေးမှု မရှိစေရေးနှင့် တာဝန်လစ်ဟင်းမှု မရှိစေရေးအတွက် နှစ်စဉ် ကျွန်မတာဝန်ကျသည့် (ဆုရကဗျာပေါင်းချုပ်၊ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်၊ ဝတ္ထုရှည်၊ ကျမ်းစာပေ၊ စာပဒေသာ၊ ကလေးစာပေ၊ လူငယ်စာပေနှင့် ပြဇာတ်) စာမူများကို စိတ်နှစ်ကာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည် ။

နှစ်စဉ်နှစ်ဆက် တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ခဲ့ရသည် မို့လည်း ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများကို ဘေးဖယ် ထားခဲ့ရသည် ။ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန၊

(ဝန်ကြီးရုံး၏ သုတေသနဌာန)နှင့် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည် မဂ္ဂဇင်းတို့ တွင် တွဲဖက်စာတည်းတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့စဉ်မှာ လည်း ကျွန်မ၏ ဆန္ဒများကို မျက်ကွယ်ပြုခဲ့ရပါသည်။ ။

ဝန်ထမ်းတာဝန်မှ အငြိမ်းစားယူအပြီးတွင် လည်း သရဖူမဂ္ဂဇင်းနှင့် Wellness မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည် မို့လည်း ဆန္ဒကို လျစ်လျူရှုခဲ့ရပြန်သည်။ ။

ယခုအချိန်မှာ ကျွန်မဆန္ဒကို မဖြစ်မနေ အကောင်အထည်ဖော်လိုသော စိတ်တို့ ဖြင့် ကျွန်မ၏ စာပေမှတ်တိုင်ကလေး စိုက်ထူရင်း "နှင်းအိမ်လင်း" အမည်ကလေးဖြင့် (၆၇)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စိုက်ထူဆင့်ကမ်းလိုက်ရပြီမို့ အားရကျေနပ်ခြင်းများ ခံစားခဲ့ရပါပြီ ...။

ယခုထုတ်ဝေလိုက်သော နှင်းအိမ်လင်းရသဝတ္ထုတိုများ စုစည်းမှု-၁ မှ သည် ၂/၃/၄ စသည် ဖြင့် ဆက်လက်ထုတ်ဝေရန်လည်း စီစဉ်ထားပါသည်။ ။

စာဖတ်သူ ချစ်ပရိသတ်များ လည်း ကျွန်မနဲ့ ထပ်တူ ခံစားနိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်း ...

မွေးငယ်ငယ်

သွေးစကား

ကျွန်မရင်တွေပူလာသည်။ သည် လိုအပ်မျိုး ကျွန်မတစ်သက် မကြုံဖူးခဲ့။ သမီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အစက ကျွန်မ သည် အထိ နက်နက်နဲနဲ မတွေးမိ။ သူများ တကာ၏ ပါးစပ်ဖျားတွင် သမီးနှင့် ပတ်သက်ဆက်စပ်ပြီး ပြောနေသမျှ စကားတို့ ကို ကျွန်မလျစ်လျူရှုခဲ့၏။ ကိုယ့်ထက်သာ မနာလို ဝန်တိုမှုများက လူသားတိုင်းတွင် ကင်းသူက ခပ်ရှားရှားပင်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မတို့လို တိုက်နယ်အဆင့်ရှိ မြို့ငယ်လေး တစ်မြို့တွင် မြို့ကျဉ်းသလောက် အမြင်များက မကျယ်ကြ။

နေရာတကာတွင် သတင်းအစအနလေး တစ်ခုရလျှင် တစ်စိတ်ကို တစ်အိတ် လုပ်ပြောပြီး ပုံကြီးချဲ့ခဲ့ကြသည် မှာ အစဉ်အလာတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

သို့အတွက်ကြောင့်ပင် သမီးအကြောင်းကို ကြားစက ကျွန်မစိတ်ကို ကျွန်မနိုင်ခဲ့သည်။ ပြောချင်သူတွေ ပြောကြစမ်း။ ပြောလို့ မောသွားရင် နားကြလိမ့်မယ်ဟု ကျွန်မစိတ်ထဲကတော့ ကြိုးဝါးလိုက်မိသည်။ ကျွန်မ သမီးကို ကျွန်မချစ်သည် ကိုး။

သမီးရဲ့ သတင်းက ရပ်မသွား။ ရန်ကုန်က တစ်ယောက်ပြန်လာလျှင် သတင်းထူးတစ်ခုက ပါလာတတ်သည်။

ယခုကြားရသည့် သတင်းက မဆန်းလှသော်လည်း ထူးခြားနေသည်

။ သမီးက ကျွန်မကိုတော့ လိမ်ညာဟန်မထင်။ ကျွန်မချစ်သည့် သမီးလေးက ကျွန်မစကားကို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ခဲ့သည် မှာ သာဓကတွေက အများကြီးရှိခဲ့သည် မဟုတ်လား။ ကျွန်မအပေါ်မှာ ကတိစကားတွေ အကြိမ်ကြိမ် ပေးပြီးမှ လွှတ်လိုက်သည့်ခရီးနှင့် တတ်ထားသည့်ဘွဲ့ပညာနှင့် ထိုက်တန်သင့်လျော် လွန်းလှသည့် အလုပ်မို့လည်း ကျွန်မက သမီးအပေါ်မှာ အကြွင်းမဲ့စိတ်ချ ထားခဲ့မိသည် ။ သမီးအပေါ်မှာ သူများ တကာတွေ သွားပုပ်လေလွင့် ပြောကြသည် ကို ကျွန်မအလေးမထားမိခဲ့ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သမီးလေးက သူများ တကာတွေထက် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် မျက်နှာသွင်ပြင်လေးနဲ့ အတူ ရယ်မောလိုက်လျှင်လည်း ချွန်ထက်သည့် သွားတက်ကလေးနဲ့ ပါးချိုင့်ကလေးကလည်း ရှိနေတော့ အမြဲတမ်း သွက်လက်ထက်မြက်နေတဲ့ သွင်ပြင်လေးနဲ့ အတူ မြင်သူတိုင်း ချစ်စရာကလေး ဖြစ်နေတာကိုး။

ယခုတော့ သမီးဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် ကျွန်မရင်တွေ တုန်လာခဲ့ရပြီ။ နက်နက်တွေးလေ ကျွန်မရင်တွေ အပူမြန်လေ ဖြစ်နေရပြီ။

ထူးခြားသော သတင်းစကားကို သမီးက ကျွန်မထံ ဘာကြောင့် အသိပေးမပြောကြား ခဲ့သည် လဲ။ ကျွန်မရင်ဝယ် သောကဇောကြောင့် မောဟိုက်တုန်ရင်လာသည် မို့ စားရန်ပြင်ဆင်ထားသော ထမင်းပိုင်းတွင် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ကာ ငိုလျက်သား ဖြစ်နေရသည် က ကျွန်မပင်။ မည်မျှ ကြာသွားသည် ကိုပင် သတိမထားမိတော့။

ကျွန်မအဖြစ်ကို ကျွန်မချစ်တဲ့ သမီးလေး သိနိုင်မည်မထင်။ သမီး၏ အာရုံဝယ် ကျွန်မတစ်ယောက်ကို သတိကော ရနိုင်ပါဦးမည်လား။ ကျွန်မတွေ့ရင်း၊ ငေးရင်း၊ ငိုရင်းဖြင့် နှလုံးလမ်းကြောင်းဝယ် မွန်းကြပ်ဆိုန

ငုံကာ ချွေးသီးချွေးပေါက်များက စုပြုံထွက်ကျလာသည်။ သမီးလေးကို သတိရလွန်းသဖြင့် သမီးလေးနှင့် ကျွန်မတို့ သားအမိ အနီးကပ် အတူ နေခဲ့စဉ်က သမီးလေးအကြိုက် သရက်သီးများ ပေါ်စ ငါးပိရည်ဖျော်၊ တို့ စရာစုံနှင့် ကြက်အသည်းအမြစ် ဆီပြန်ဟင်းကို စိတ်ကြိုက် ချက်ထားပြီး စားရန်အားခဲထားသည် မှာ ယခုတော့ မစားနိုင် ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

။

သမီးလေး၏ မျက်နှာပုံရိပ်က ကျွန်မရင်ဝယ် ပီပြင်စွာထင်ဟပ်ဆဲ။ သမီးတစ်ကောင် နွားတစ်ထောင်ဟု ရှေးလူကြီးသူမများ ဆိုခဲ့သည့် စကားသည် သမီးလေးအတွက် ညွှန်းခဲ့လေသလားဟု လေးနက်စွာ တွေးနေမိ၏။ သမီးလေးရဲ့ သတင်း မဟုတ်မမှန်ပါစေနဲ့ ။ ကျွန်မရင်တွေ လှုပ်ရှားရင်း အကြိမ်ကြိမ် တောင်းဆုပြုနေမိသည် ။ ကျွန်မဆုတောင်း ပြည့်ဝနိုင်ပါစေဟု လည်း အကြိမ်ကြိမ် ဆန္ဒပြုနေမိသည် ။ ကျွန်မ၏ ထမင်းပိုင်းကလေး ခြောက်ခြောက်သွေ့သွေ့ ရှိနေပြီထင်။

"ကြီးကြီးမြ ပတ္တမြားခိုင်တစ်ယောက် သူ့ဘော့စ်နဲ့ စင်ကာပူ ပါသွားတာ ဟုတ်တယ်တဲ့ ။ အရင် သူတို့ ကို ပေးထားတဲ့ တိုက်ခန်းမှာ လည်း မနေတော့ဘူးတဲ့ ။ သူ့အတွက် သီးသန့်တိုက်ခန်းကို အလုံဘက်မှာ လိုလို စမ်းချောင်းဘက်မှာ လိုလို ပေးထားတယ်တဲ့ ။ ရုံးအသွားအပြန် ကားတစ်စီး စီစဉ်ပေးထားတယ်တဲ့ ။ ဒီမြို့မှာ သူ့သတင်းတွေက အတော်လေး ပြန့်နေပြီ။ အဲဒါ ကြီးကြီးမြကို လုံးဝ အသိမပေးဘူးလား"

ကိုယ့်သွေးသားထဲက မိမြိုင်တစ်ယောက် ဘယ်ကသတင်း ကြားလာသည် မသိ။ အတိအကျ ဖွင့်ဟလာနေပြီမို့ ကျွန်မစိတ်ဝယ် မတင်မကျဖြစ်ရပ် သတင်းတို့ ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် လက်ခံလိုက်ရတော့သည်။ ။

"ကြီးကြီးမြကို အသိမပေးခဲ့ဘူး မိမြိုင်ရယ်။ သမီးလေး ဘယ်လိုအ

တွေးတွေ ပေါက်သွားပြီ မသိဘူးကွယ်။ ကြီးကြီးမြ သမီးလေးအပေါ်မှာ မယုံရဲလောက်အောင် ဖြစ်သွားရပြီ။ သမီးလေးရဲ့ ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပြီး ရန်ကုန်ကို လွှတ်ပေးလိုက်တာ မှား ... မှားသွားပြီ"

ကျွန်မ သည် မျှသာလျှင် ဆိုနိုင်တော့သည် ။ ကျွန်မရင်ဝယ် သမီးလေးအတွက် သောကတို့ က တလုပ်လုပ်။

သမီးလေးနှင့် ကျွန်မတို့ ဘဝကို ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ကျားကန်ကြိုးစားရင်း သမီးလေးအပေါ် ဆုံးမသွန်သင်ပဲ့ပြင်သည့် စကားသံတို့ က သမီးလေးအဖို့ မကြားနိုင်သော်လည်း ကျွန်မအဖို့ တော့ နားစည်တွင် ဝေဝဲစွာ ကြိမ်ဖန်များစွာ ကြားနေရသည် ပင်။

"သမီး အမေ သမီးကို ပင်ပင်ပန်းပန်းနဲ့ ဘဝကို မတည်ဆောက်ရအောင် ပညာတွေ ဖြည့်ဆည်းပေးနေတယ်ဆိုတာ သမီးလေး နားလည်ပါ။ သမီးဟာ သမီးမိဘအရင်းတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ နေရရင် သမီးဘဝဟာ ပညာတတ် လူတန်းစားထဲမှာ ရပ်တည်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး သမီး။ အမေဟာ သမီးရဲ့ မိခင်ရင်း မဟုတ်ပေမယ့် မိခင်ရင်းနဲ့ မခြားတဲ့ မေတ္တာ သမီးအပေါ်မှာ လွှမ်းခြုံပေးထားတာပါ။ အမေဟာ သမီးကို သမီးရဲ့ ဘဝအမှန်ကို နားလည်ထားစေချင်လို့ မထိမ်မဝှက်ခဲ့ဘူး။ သမီးရဲ့ မိဘအရင်းတွေဟာ ဆင်းရဲတယ်။ လက်ကြောတင်းအောင် အလုပ်မလုပ်ချင်တဲ့ သမီးအဖေရဲ့ ရေသာခိုတဲ့ ဉာဏ်ကို မကြိုက်လို့ ၊ သမီးဘဝကို ဆင်းရဲတွင်းနွံထဲမှာ မနစ်စေချင်လွန်းလို့ အမေဆွဲထုတ်ယူခဲ့တာနော်။ ဒါကို သမီး ဘယ်ဘဝရောက်ရောက် မမေ့နဲ့ ။ သမီးဘဝကို သမီး ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်စွမ်း ရှိရမယ်။ ဘယ်အခြေအနေမှာ ရောက်နေနေ ဘဝကို လှေမျောကမ်းတင်အဖြစ်နဲ့ ရေစုန်မမျှောမိဖို့ အထူးသတိထားရမှာ ပဲ သမီး။"

ကျွန်မတစ်ချိန်က ပြောခဲ့သော ဆုံးမစကားတွေကို ယခု သမီးလေးက ကျွန်မကွယ်ရာမှာ ရေစုန်မျှောလိုက်ပြီ ထင်ရဲ့ ။ နက်ရှိုင်းလွန်းလှတဲ့ ဆင်းရဲတွင်းထဲက ဆွဲထုတ်ခံခဲ့ရတဲ့ သမီးလေးဘဝမှာ အတိုင်းအဆမရှိ ချမ်းသာလွန်းတဲ့ တွင်းထဲ စုန်းစုန်းမြုပ်နေပြီမို့ ဘဝအမှန်ကို မေ့သွားပြီလား မသိ။ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ ဘဝကို ကယ်မဖို့ သမီးက စွန့်လိုက်တာလား။ ဘုရား ဘုရား သမီးလေးဘဝ မနစ်မွန်းပါစေနဲ့ လို့ သာ ကျွန်မ လေးနက်စွာ ဆုတောင်းလိုက်မိပါသည် ။

ကျွန်မသမီးလေးထံ အရဲစွန့်ပြီး သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်အပြီးမှာ သမီးလေး၏ မျက်နှာကို ကွက်ခနဲ တွေ့လိုက်ရသည် ။ ချက်ချင်းပဲ ကျွန်မရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်လိုက်ပြီး ဖြစ်သွားပါ၏။

သမီးလေး၏ မျက်ဝန်းရိပ်ကို အတွေးစိတ်မှန်းနှင့် မြင်လိုက်ရုံနှင့်ပင် ကျွန်မ၏ သောက ပူပန်မှုများ ပြေပျောက်သွားသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ အမေရင်ကို ငြိမ်းချမ်းမှုပေးတဲ့ သမီးလေး၏ မျက်ဝန်းရိပ်ကလေးက ပကတိဖြူစင်ပြီး ငြိမ်းချမ်းမှု အပြည့်နှင့်ပါ။

ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော အမေကတော့ သမီးလေးကို ယုံကြည်ဆဲမို့ တစ်ခဏအတွင်းမှာ ဆိတ်သုဉ်းသွားတဲ့ အင်အားတွေ အလိုလိုပြည့်ဖြိုးလာသလို ခံစားလိုက်ရပြီ ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်မက သမီးကို ရာနှုန်းအပြည့် ယုံကြည်ထားသည် ကိုး။

ကျွန်မသမီးလေးကိုတွေ့ချင်၊ မြင်ချင်၊ စကားတွေပြောချင်၊ သမီးလေး၏ အတွေ့အကြုံ လေးတွေကို သိချင်နေဆဲမှာ ပဲ သမီးထံက စာတစ်စောင်ကို ကျွန်မ ဖတ်လိုက်ရသည် ။ ကျွန်မ ပျော်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

"မေမေ သမီးအချိန်လေးအားတုန်းမို့ စားရေးလိုက်ပါတယ်။ သမီးတို့ အလုပ်ရှင်က အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ဆက်နွှယ်ပြီး သမီးတို့ ဝန်ထမ်းတွေထဲ

က သမီးနဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို စင်ကာပူကို ခေါ်သွားလို့ သမီး
လိုက်သွားရတယ် မေမေ။ သမီးနဲ့ အတူ စင်ကာပူကို လိုက်ရတဲ့ ကောင်
လေးကလည်း သမီးတို့လို တခြားနယ်ဘက်ကပဲ။ အဲဒီကောင်လေးက
လည်း ဝန်ထမ်းသစ်ဖြစ်ပြီး အလုပ်လုပ်ရာမှာ ရော၊ အင်္ဂလိပ်စာပိုင်းဆိုင်
ရာမှာ ပါ ကျွမ်းကျင်မှုရှိတော့ သမီးတို့ နှစ်ယောက်ကို အလုပ်ရှင်က သိပ်
ကို သဘောကျတာ မေမေရဲ့ ။ တချို့ဝန်ထမ်းဟောင်းတွေကဆို စင်ကာ
ပူကို သိပ်လိုက်ချင်ကြတာလေ။ အလုပ်ရှင်က သမီးတို့ နှစ်ယောက်ကို
ရွေးပြီး ခေါ်သွားလို့ သိပ်မကျေနပ်ကြဘူး မေမေ။ သမီးက ဝန်ထမ်းသ
စ် ဖြစ်ပေမယ့် သမီးရဲ့ သွက်လက် ဖျတ်လတ်ပြီး အစစအရာရာမှာ အလု
ပ်တာဝန်ပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် မငြင်းတတ်ဘဲ တာဝန်ယူလုပ်ပြတတ်
တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို အလုပ်ရှင်က သဘောကျပြီး ကြိုးစားစိတ်ရှိတဲ့ သမီး
ကို ရွေးလိုက်တာပါ မေမေ။

နောက်ပြီး ငယ်စဉ်ကတည်းက မေမေရဲ့ လမ်းညွှန်ဆုံးမမှုရဲ့ အော
က်မှာ တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာခံယူတတ်တဲ့ သမီး ဖြစ်နေတော့ မေ
မေရဲ့ ဆုံးမသွန်သင်မှုတွေကို နာခံတတ်တဲ့ သမီးအဖို့ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်
တဲ့ ရလဒ်ကောင်းတွေကို ရခဲ့တာ မေမေကျေးဇူး အနန္တတွေကြောင့်လို့
သမီး ခံယူခဲ့ပါတယ်။ အခုထိလည်း သမီးခံယူနေဆဲပါ။

သမီးတို့ မသွားခင် မေမေထံကို အသိပေးအကြောင်းကြားဖို့ ဟာ အ
ရေးပေါ်နေရောညပါ အလုပ်တွေ လုပ်ကြရတာနဲ့ မအားမလပ်
ဖြစ်နေကြလို့ ပါ။ အားလုံးထဲမှာ သမီးတို့ နှစ်ယောက်က လုပ်သက်နုပြီး
နိုင်ငံခြားကို လိုက်သွားရလို့ ကျန်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေက မနာလို
ဖြစ်နေကြတယ် မေမေ။

မေမေ သမီးကို သွန်သင်ဆုံးမစကား ဆိုခဲ့တာကို သမီးသွားသတိရ

တယ်။ "လူ့အောက်ကျို့လို့ လူပီမသေဘူးသမီး"ဆိုတာလေ။

သမီးကတော့ မေမေ့ဆုံးမစကားတွေကို နာယူမှတ်သားပြီး သမီးဘဝကို အနိမ့်ဆုံးမှာ ထားပြီး အားလုံးကို အောက်ကျို့ပြီး ဆက်ဆံခဲ့တာပါ မေမေ။

မေမေမှာ လိုက်တဲ့ အလုပ်အပေါ်မှာ ရော မိမိရဲ့ အလုပ်ရှင်အပေါ်မှ ဖြူဖြူစင်စင်နဲ့ စေတနာရှေ့ထားပေးရင် အကျိုးပေးလိမ့်မယ်ဆိုတာ မှန်နေပြီ မေမေရဲ့ ။ အခု သမီးတို့ နှစ်ယောက်ကို အလုပ်ရှင်က သဘောကျသွားတာက သမီးတို့ နှစ်ယောက်က အလုပ်အပေါ်မှာ လေးစားလို့ပဲ မေမေ။ အလုပ်ရှင်က သမီးတို့ နှစ်ယောက်ကို ကြိုးစားကြတဲ့ ။ အခုခေတ် အချိန်အခါမှာ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေဟာ နိုင်ငံတကာနဲ့ ယှဉ်ပြီး ဆက်ဆံလုပ်ကိုင်နေကြရတော့ အချိန်ကို အလဟဿ မဖြုန်းဘဲ တတ်သင့် တတ်အပ်တဲ့ ပညာရပ်တွေကို သင်ထားတဲ့ နိုင်ငံတကာနဲ့ ယှဉ်နိုင်တဲ့ ဆက်သွယ်ရေး လမ်းကြောင်းမှာ အရေးပါတဲ့ အင်္ဂလိပ်စာပိုင်းဆိုင်ရာ စကားပြော လေ့ကျင့်မှုတွေပါ မပြတ်လေ့လာထားဖို့ မှာ ထားတော့ နောက်ပိုင်းမှာ သမီးအိမ်ကို မကြာခဏ မပြန်နိုင်တော့ဘူး မေမေ။ လိုအပ်တဲ့ သင်တန်းတွေ တက်ရတော့မှာ ။ ကိုယ့်ဌာနတွင်းမှာ သာမက ကိုယ့်ပြည်တွင်းနဲ့ အာဆီယံအဆင့် နိုင်ငံတွေနဲ့ ဆုံခွင့်ကြုံလာခဲ့ရင် အစစအရာရာ ယှဉ်နိုင်ဖို့ ကိုယ့်နိုင်ငံနဲ့ ကိုယ့်လူမျိုးရဲ့ မနိမ့်ကျတဲ့ ဂုဏ်ကို ဖော်ပြနိုင်ဖို့ ကြိုးစားရမှာပဲ မေမေ။

နိုင်ငံခြားမှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံကလေးတွေကို သီတင်းကျွတ် ရုံးပိတ်ရက်ပြန်လာမှ မေမေ့ကို ပြောပြတော့မယ်နော်။ မေမေနဲ့ လည်း ထမင်းလက်ဆုံ မစားရတာ ကြာပြီ။ သမီး ထမင်းစားတိုင်း၊ အိပ်ရာဝင်တိုင်း မေမေ့ကို သိပ်သတိရတာပဲ။ လွမ်းနေတယ် မေမေရယ်။ မေ

မေရဲ့ ထမင်းစားပိုင်းလေးလည်း သမီးမရှိတော့ ခြောက်သွေ့နေမှာ ပဲလို့ တွေးမိပြီး မျက်ရည်တောင် ကျမိတယ် မေမေ။

ဒါနဲ့ သမီးတို့ အလုပ်ရှင်က စင်ကာပူကအပြန်မှာ သမီးတို့ နှစ်ယောက်ကို လခတိုးပေးပြီ မေမေ။ သမီးတို့ ကုမ္ပဏီက နယ်ကဝန်ထမ်းတွေ အတွက် တိုက်ခန်းနှစ်ခန်းပေးပြီး ကားအကြိုအပို့ပါ စီစဉ်ပေးတယ်လေ ။ နှစ်ယောက်တစ်ခန်း ပေါင်းပြီးနေရတယ်။ အစစအရာရာ အဆင်ပြေပါတယ်။ မေမေ့ထံ ငွေပို့ပေးလို့ ရပြီမို့ သမီးဝမ်းသာနေတာ။ မေမေလည်း ကျန်းမာအောင်နေပါ။

ရွာက ဖေဖေနဲ့ မေမေတို့ မိသားစုလည်း အသုံးလိုနေကြလိမ့်မယ်။ မေမေ့ထံ ပို့လိုက်မယ့် ငွေထဲက မေမေ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖေဖေတို့ ကို ထောက်ပံ့လိုက်ပါနော်။

သမီးရဲ့ ဘဝမှာ နိုင်ငံခြားဆိုတဲ့ ခရီးကိုရောက်ဖို့ နေနေသာသာ အိပ်မက်တောင် ယောင်လို့ မမက်ရဲပါဘူး။ အခု သမီး နိုင်ငံခြားခရီးကို လိုက်ပါခွင့်ရတော့ သမီး ဝမ်းသာမဆုံးပါဘူး။ သမီးကို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ပညာတွေ သင်ပေးခဲ့ပြီး လူ့အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ လူမှုဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်အသီးသီးမှာ ဝင်ဆံ့အောင် ပြုပြင်တည့်မတ် ဆုံးမသွန်သင်ပေးခဲ့တဲ့ မေမေရဲ့ ကျေးဇူးတွေဟာ သမီးတစ်သက်မှာ ဆပ်လို့ ကုန်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး မေမေရယ်။

သမီးလေ မေမေ့မျက်ကွယ်မှာ နေနေရလို့ သမီးကို စိတ်မချမရှိစေချင်ပါ။ သမီးဘဝ တက်လမ်းတွေအတွက် အာရုံပြုကြိုးစားနေရတော့ တခြားကိစ္စတွေကို စိတ်ဝင်စားဖို့ အချိန်မရပါဘူး မေမေ။

မေမေရဲ့ သမီးလေးဟာ သမီးအလိမ္မာဖြစ်စေရပါမယ်လို့ ကတိပြုပါတယ် မေမေ။

မေမေနဲ့ ရွာက ဖေဖေတို့ မိသားစုအတွက် စင်ကာပူက ဝယ်လာခဲ့တဲ့
ပစ္စည်းလေးတွေကိုတော့ သမီးပြန်လာမယ့်အခေါက်မှ ယူလာခဲ့တော့မ
ယ်နော်။

မေမေရဲ့ ချစ်သမီးလေး

ပတ္တမြားခိုင်

သမီးလေးရဲ့ စာကိုဖတ်အပြီးမှာ သမီးအကြောင်း မကောင်းသတင်း
တွေ ပြောနေကြတဲ့ ဘေးက စကားတွေကို "သွေး" ဖြစ်တဲ့ ကျွန်မချစ်တဲ့
သမီးလေးရဲ့ စကားတွေက အနိုင်ယူလွှမ်းခြုံလိုက်ပြီ ဆိုတာကိုတော့
ကျွန်မမှ တစ်ပါး ဘယ်သူကမှ သိနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ကျွန်မကိုယ်တိုင်က သွေးပြောတာကိုမှ ယုံကြည်တတ်သူကိုး။

၂၀၁၀ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ် အမျိုးသမီးရေးရာမဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ်
(၁၆)